a filiā tuā -v- aīa; desponsaē S; sepiꝰ cō-
tigit q̃ ꝯ recidiuat a lrās scribt ma-
nu ꝓpa ttt. Lre iste fuit cogitationes
male a pūse ad ꝓpetrādū mala p q̃
puer ille oīno a te extinguat. a qm̄
scribt vxori -v- carni appetēdo gulam
a luxuriā ꝗ sacēdos discretꝰ -s- ofessor
atq; p̄dicator debz aperire sacrā scrip-
turā p stilū iratū -v- mala opa muta-
re p penitētiā a tūc puer ibs sine du-
bio tuā aīa; desponsabit. Ad quā des-
pōsacōz principes ēt vōti -s- vtutes car-
dinales a sic poterit cū xpō regnare

De dolo a ospiācōe a cautela ipīs ōria

Capitulū Vigesimū primū

Refert iustinus q̃ duces Lacede-
moīe simul ospiāuerūt ō regē
suū a pualētes ō eū de ciuita-
te sua cū īdigne expuleīt a a toto reg-
no Accidit tūc tpis q̃ rex psay eādē
moliebat destruere ciuitatē -cū mag-
no exercitu ciuitatē obsedit Rex aūt
expulsꝰ ciuitatē suā q̃uis īgtā ñ po-
tuit ñ amaē: ꝗ misertꝰ ē eiꝰ Cū āt ex-
ploāsset a didicisset machiacōz īgt psa-
rū ō ciuitatē suā lacedemoniā: cogita-
uit quō posset latēt a prudēt totā ymā-
ginatōnē ītimare cātati p̄dicte Accep-
tis tabulis sep̄sit in eis totā ymgīnati-
onē a vna cū ꝗ ifozō; specialē quō
posset resistere a ciuitatē ō eū defēde-
re a cum totū scripsisset qd̄ voluisset su-
plīuit scripturā suā cera. a accepto
nuncio fide digno direxit eas ad ma-
gnates cātatis. ꝗ tabul receptā a dili-
gēt ispectis nulla littera apparebat
ꝗ tātūmodo cera plena Quēstio int
oēs satrāpas facta ē de tabul ī cōmuni
vt vnusq̃sq; diceret ymagiatōē; suā
q̃d esset de tabul facēdū ꝗ nō ē iuētꝰ
q̃ coy potuit aperire ītellectū. Acci-
dit āt q̃ soror p̄dicti regis audita p-
plexitatē istay littēay petijt a magis-
trātu vt posset eas videre. q̃bꝰ diligēt
īspectis cepit calliditate feīnea pay
de cera de tabul eleuare Apparuitq;
statim littera occulta. Cumq; plus
de cera eleuasset plus de littera appa-
rebat. Sic q̃ tota cera de littera legi
poterat quicquid ibi erat scriptum.
Satrape ꝗ videtes gauisi sunt valde
ofiliū litteray fecēt a ciuitatē fortit
defēdebāt a ab oī obsidiōe liberabāt

Moralizacō.

Carissimi pistū ꝛgē deū oī potētē
īteligo: q̃ expulsꝰ fuit de cātate
sua -v- societate humana quādo ꝓmi
parētes nīi ospirauerūt ī paradiso a
eiꝰ p̄cepta transgressi sūt tāq̃ q̃ dice-
rēt. Nolumꝰ hūc regnare sup nos
Hoc autē nō obstāte. rex dñs nr̄ ihe-
sꝰ xp̄s ciuitatē p̄dictā -s- totū genus
humanū nullo mō potuit nō amare
Nā dilexit nos cū īmīici sui essemꝰ
q̃ sicut dicit apostlꝰ ad romañ. Cū
īmīici essemꝰ recōciliati sumꝰ deo p
mortē filij eiꝰ. Rex iste dñs nr̄ ibs
xp̄s ꝓpēdēs q̃ dyabolꝰ q̃ ē rex sup
oēs filios supbie. oēs q̃si īsimīt ma-
chinacōibz moliretur destruere ac-
cepit tabulas. de quibus ad litterā
dicit exo. xxo. tabulas videlicz mop-
si scripsit q̃ ī eis informationem suffi-
cientem contra demonem a machina-
tōz eius. Sicq̃ p nuncium fidelem -s-
mopsē ciuitati humani generis desti-
nauit S; scriptura ista fuit sic suplī-
mita q̃dā cera -v- cerimoniis q̃ busdā ita
q̃ moralia legīñ potuēt planea ap-
te legi ab vno q̃ tēpore legīt dicte nec
bñ intellecte fuerūt questiones mul-
te int veteres sup ītellectū istay ta-
bulay. S; certe nūq̃ aliquis inuētꝰ
fuit q̃ istay tabulay intellectū aperi-
re potuit donec vna puella soror regīt
veniret valde prudens ac de nobilige-
nere p̄ducta. Domicella ista erat be-
ata virgo maria mater dei a homi-
nis -s- benedicta a sāficata. soror e-
tiā regis xp̄i nam cum ipsa esset filia
regis dauid secundum carnem: ipsa
etiam est filia dei spīualiter loquē-
do iuxta illud luce. Huic erat soror
nomine maria. Hec itaq̃ scz virgo
maria tabularum legis antique ape-
rīt intellectum. Sed quomodoꝰ Cer-
te delendo ceram Scitis enī q̃ veniēte

lumine recedit vmbra: a igne calefa-
cīte: refluit cera. Modo iste cerimonie
fuerūt q̄si vmbra. Xpus aūt dꝰ fuit ig-
nis a maria mr̄ eius illuiatrix in die
purificacōis sue. Spontea hūilr sbie-
cit se cerimonijs legis licet nō indigēt
vt filiū suū ignē ōmū ī tēplū pnūtar;
Necesse ḡ est et fuit: vmbrā recedere
et cerā ipa; refluē a auferri. Vñ ps.
Sicut fluit cera auferētur: sup cecidit
ignis et nō viderūt solem. Et qr in die
puificacōis sue cerimonias abstulit
et sic legē ipleuit a nos a servitute dia-
boli p natiuitatē filij sui liberāt et ad vi-
tā eternā deduxit. Ad quā nos pducat

Tmor mūdanꝰ. Ca. xxij.

Narrat aug. qq̄n egiptij olim
volebāt deificare ysidē a serapē
isto mō pcesserūt. Primo legē sta-
tuerūt q̄ quicūq̄ eos dicēt esse boves
vl aliq̄s de eorꝫ genealogia narrāt;
capito plectēt. Statuerūt duas yma-
gines. Secūdo vt lex pdicta nullū la-
teret in ōni tēplo vbi eorꝫ ymagines
colebant. a iuxt eos pōebat vnū puū
ydolū hns digitū suū labijs applica-
tū vt p ls facēt signū silētij ingredētī
bus ista tēpla. sic vitas ab oīb; tacē.
Rarissimi reuera ista faciūt boves
mūdani tūbrosi: opssoes vitat
a sbuersoes ecclastici stat. qñ volūt
deificare. glorificare semetipsos vl alī-
os cōsimiles: ponūt statū q̄dā ydolū
cōrā oculi plātorꝫ facētes sigm silētij
ita videl; ut nullꝰ audeat eos arguere
nec de eorꝫ factis expme vitatē ꝗ ma-
gis eorꝫ errores dissimulare l potius
magificare vt sic ppt defectū ordīdictōis
videātur apōs ppln esse iusti. Et certe
istud ydolū ē timor mūdanꝰ ppt quē
nullꝰ audꝫ dicē veritatē nec mori ppt
veritatē nc mimiā pseudōē; sustinē
ēmo ppt istō ydolū illi q̄rū prīcipalr
interest p suo grege mori fūt ita ti-
midi sicut lepores. ēmo qō peiꝰ est
ipi fūt alijs ydolū silētij. qr si ipsi ñ
essēt: alij defenderēt vitatē a dāi q̄ est
veritas p oculi haberēt ī oīb; opibꝰ.

De spūali medicīa. Ca. xxiij.

Beatꝰ augustinꝰ refert qō mos
antiq̄tꝰ erat qō corpa ipatorꝫ
pꝰ mortē eorꝫ cōburerēt a ci-
neres ī eminēciori loco collocarēt. Cō-
tigit aūt q̄ q̄dā mozieba cuiꝰ cor nō
potuerat oburi. Multi āt sup ls mirā-
tibꝫ oēs rethores a sapiētes illiꝰ puin-
cie citauerūt a ab eis causā inq̄rētibꝰ
tandē dixerūt q̄ ipator fuit intoxicatꝰ
a ppt latēs venenū accēdi nō poterat
cor eiꝰ. tūc illi extrahētes cor de igne
apposuerūt tiriacā. sicq̄ venenū fuga
uerūt a cū iterū cor ī ignē ponēt mor
in cinēs ē redactū. Moralizatio.
Rmi sic spūalr ō boibꝫ veneno pec
cati mōtis intoxicatl īpossibile
est vt eorꝫ corda igne spūs sci accēdā
ñ p tiriacā. v. p cōfessionē a cōtritōē;
ꝑus peccati macula deleatur.

De suggestione dyaboli p tēporalia. Capitulū. xxiiij.

De quodā mago narratur qui
habuit quēdā ortū pulcherri
mū. in q̄ erāt tot flores redolē-
tes tot fructꝰ suaues tot diuitiea de-
lite q̄ valde delectabile fuit ibi esse.
Hūc locū nullr volebat oīdere ñ fa-
tuis a inimicis suis. Et cū essēt intro
ducti: viderūt tot a tāta gaudia q̄ mi-
rabant. instant q̄rebāt vt in illo po
terāt manē. Ille vo nulli cōsētiebat:
ñ q̄ hereditatē eiꝰ ei cōcedēt. Fatui vo
credebāt q̄ esset paradisus: ī q̄ sp ōberēt
pmanē. ei hereditatē illorꝫ cōcesserūt
Magꝰ vo denocte surgebat a eos dor
mientes iuciebat a occidit a sic p ortū
istū q̄si ifita mala ppetfuit.
Rmi magꝰ iste cū orto suo est mū-
dꝰ iste cū diuitijs suis a glia sua
Magꝰ ōr q̄ p icātatōes suas multos
seducit sicut isti ioculatores faciūt. Ta-
l pōit scutellā et nl pōit intꝰ. iterū fa-
bulas a trufat a ludificat ecclīstātes.
postea q̄rit q̄d ē ibi a apparēt denarij
distribuit a dat ecclīstātibꝫ. accipiūt
ḡtāter. a cū clauserūt manꝰ: credētes

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf